

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

SOS

Een komische thriller in drie bedrijven

door

1880

Wies Geerts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2017

Nr.3409

PERSONAGES

(3à4 dames – 3à4 heren)

DE RECHTER (m/v) – Kan als stem of lijfelijk aanwezig aan de zijkant van het podium :

WILLY :

VANESSA, zijn zuster :

CONNY, zijn moeder :

CLAIRE :

HUGO, echtgenoot van Claire :

BENNY, echtgenoot van Vanessa :

DECOR

Links vooraan een zetel en een salontafel, rechts vooraan een tafel met 4 stoelen. Achteraan staat een dressoirkast. Er zijn drie patrijspoorten achteraan. Links zijn twee deuren, achteraan rechts is de inkomdeur van de kajuit. Naast de kajuit is (zichtbaar voor het publiek) de gang die naar de rest van het schip loopt. In de gang staat een kar met poetsmateriaal.

KORTE INHOUD

Een cruise op de Middellandse Zee. Dat is zon, zee, eten, drinken, genieten. Tot er op volle zee plots een lugubere moord plaatsvindt. Wie heeft de moord gepleegd? En waarom?

We volgen afwisselend de rechtszaak met alle verdachten, en aan de hand van hun (al dan niet correcte) verklaringen wordt de cruise waarop de moord plaatsvond volledig gereconstrueerd.

EERSTE BEDRIJF

(Het zaallicht dimt half. Het blijft even stil. Er klinkt plots een luide donderslag. Het wordt helemaal donker in de zaal. Er is een bliksemflits te zien achter het doek. Het doek opent traag. Het onweer dendert voort. We zien de verduisterde scheepskajuit. Om de paar seconden is er een bliksemflits te zien vanachter de patrijspoorten. We zien duidelijk een crimescene. Een man ligt dood in de zetel links vooraan. Links naast hem zit een bejaarde vrouw in een rolstoel. Ze heeft een hoofdkussen vast en beweegt onrustig over en weer. In éézelfde trage beweging sluit het doek weer. We hebben duidelijk het resultaat gezien van een bizarre misdaad.)

INTROMUZIEK

(Er klinken drie slagen met een houten hamer van achterin de zaal.)

STEM : *(vanuit de boxen)* Het Hof!

(Het licht gaat uiterst rechts (of uiterst links) voor het doek aan. Daar staat een houten beklagdenbank met een microfoon, met erachter (eventueel) een afbeelding van Vrouwe Justitia. We zijn duidelijk in een rechtbank. Er staat een vrouw in de getuigenbank. De vrouw aarzelt wat en kijkt wat rond, er gebeurt niet direct iets, dus ze tikt op de microfoon en roept er veel te luid in.)

CLAIRE : HALLO... *(Ze schrikt van het (veel te luide) volume.)* Oei sorry, euh, ik ben Claire ...

STEM : Pardon?

CLAIRE : Ik ben Claire ...

STEM : Ja mevrouw, momentje, wij nog niet ...

CLAIRE : Neenee, ik b n Claire, ik h et Claire ...

STEM : *(nors)* Momentje heb ik gezegd ...

CLAIRE : (*kijkt wat verontwaardigd. Dan droog*) Oeioei, allez, de show is nog niet begonnen dan...

STEM : (*nors*) Hier noemen we dat een “rechtszaak” ...

CLAIRE : Ja dat bedoel ik dus, da’s toch allemaal veel show hé ...

STEM : Da’s uw mening mevrouw. Bon, uw naam?

CLAIRE : (*verontwaardigd*) Ik zeg het juist ... “Claire”, zeg meneer de juge, ge moet wel luisteren als ik iets zeg hé ...

STEM : (*kordaat*) Een beetje respect voor het hof ... Claire dus?

CLAIRE : Claire ja. Ons moeder haar keuze, die wou absoluut dat ik genoemd werd naar mijn meter ...

STEM : Naar uw meter? En hoe heet die dan?

CLAIRE : (*droog*) Hilda ...

STEM : Hilda?

CLAIRE : Ja ... duuh ... Claire hé meneer de juge, als ik Claire heet en ik ben genoemd naar mijn meter dan heet die ook Claire hé. De logica is hier blijkbaar ver te zoeken ...

STEM : Respect voor het hof ook ...

CLAIRE : Pardon?

STEM : Respect voor het hof is hier ook ver te zoeken heb ik de indruk. Een beetje meer respect zou weinig kwaad kunnen ... ge heet dus Claire?

CLAIRE : Ja ... dik tegen ons vader zijn goesting, ons vader wou eigenlijk dat ik Trudy zou heten, maar dat vond ons moeder dan weer een onnozele naam. Allez, dat snap ik wel, want wie heet er nu Trudy ... haha

STEM : (*droog*) Mijn vrouw ...

CLAIRE : Oei, amai, da’s ook gene cadeau ...

STEM : Dat zou kunnen, maar dat heeft hier niks mee te maken ...

CLAIRE : (*droog*) Neenee, maar ik wou het maar meegeven ...

STEM : Waarvoor dank en vanaf nu gewoon antwoorden op mijn vragen graag. Ge heet dus Claire ...

CLAIRE : Voor de derde keer, ja, Claire.

STEM : Dank u.

CLAIRE : Van gisteren ...

STEM : Van gisteren?

CLAIRE : Pfff overall hetzelfde, Van Gisteren is mijn achternaam.

STEM : Oké, mevrouw Claire Van Gisteren dus, uw adres?

CLAIRE : *(verveeld)* Zeg, staat dat niet allemaal in uw kaftjes daar?

STEM : Antwoorden graag, uw adres?

CLAIRE : *(zuchtend)* Kerkstraat 15 in Berchem.

STEM : Geboortedatum?

CLAIRE : *(tegen haar zin)* 15 maart 1985.

STEM : Geboorteplaats?

CLAIRE : *(is het beu)* Het moederhuis ...

STEM : *(licht geïrriteerd)* Welk moederhuis, in welke gemeente?

CLAIRE : Wilrijk ...

STEM : Bent u gehuwd?

CLAIRE : *(droog)* Nee ik ben gelukkig ...

STEM : *(geïrriteerd)* Mevrouw Van Gisteren, kunt u gewoon antwoorden op de vragen alstublieft ...

CLAIRE : Aaaaai ... hier wordt wel wat afgelachen precies. Ja, ik ben gehuwd ...

STEM : Met wie?

CLAIRE : *(droog)* Met mijne man ...

STEM : Ik heb de indruk dat ge de ernst van de situatie hier niet goed begrijpt mevrouw Van Gisteren ... zijn naam!

CLAIRE : Oeioei ... Zemelmans ... Hugo Zemelmans ...

STEM : Zemelmans? In mijn dossier hier staat "Bemelmans", met een B ...

CLAIRE : Ziet ge wel dat het allemaal in uw kaftjes daar staat ... Jaaa hij héét ook Bemelmans, maar ik noem hem altijd "Zemelmans".

STEM : Waarom?

CLAIRE : Omdat het een zemelaar is hé meneer de juge ...

STEM : Bemelmans dus. Bon, mevrouw Van Gisteren, gij weet waarvoor ge hier staat?

CLAIRE: *(droog)* Ja, ik heb uwe faire-part gelezen ja ...

STEM : In een rechtbank heet dat een dagvaarding, mevrouw Van Gisteren. Ge staat hier voor de moord op Willy Dejager ...

CLAIRE : Dat weet ik, maar daar heb ik NIKS mee te maken ...

STEM : Dat zegt ook niemand. Voorlopig staat ge hier als getuige.

CLAIRE : Allez dan ...

STEM : Bon, laat ons eens beginnen bij het begin. Wanneer zijt gij ingecheckt op het Santa Monica cruiseschip?

CLAIRE : Op 14 april ...

STEM : Aha, de dag dat de Titanic zonk!

CLAIRE : *(droog)* Dat kan, ik heb geen nieuws gezien die dag.

STEM : De Titanic, dat was in 1912 mevrouw Van Gisteren ...

CLAIRE : *(droog)* *Allez*, bedankt voor de geschiedenisles ... wanneer is het examen?

STEM : Voor de laatste keer mevrouw Van Gisteren: ge staat hier onder eed en ik eis respect voor het hof!

CLAIRE : Amaaai zene pfff ...

STEM : *(nors)* Bij de feiten blijven ... Gij zijt dus aan boord gegaan op 14 april, om hoe laat?

CLAIRE : Dat moet rond half drie geweest zijn ... Ik had na m'n eten nog naar "Thuis" gekeken. Ja, het was die aflevering waarin dat Femke erop uitkomt dat ...

STEM : Mevrouw Van Gisteren, "Thuis" interesseert me niet ...

CLAIRE : Ah, ge kijkt naar "Familie" misschien ..

STEM : *(nors)* Nee, ik kijk naar geen van de twee. Soaps interesseren me niet ... terzake!

CLAIRE : Nee, daar kijk ik dan weer niet naar ...

STEM : Ik word het stilletjes aan beu Mevrouw Van Gisteren ...

CLAIRE : *(droog)* Allez, dan zijn we met twee ...

STEM : Ge kwam dus aan om half drie. Alleen?

CLAIRE : Nee, samen met mijne vent ...

STEM : Oké en was er toen al iemand van uw reisgezelschap aan boord?

CLAIRE : Ja Benny was er al. Da's de collega van mijne man en zijn vrouw Vanessa was er ook al en die haar broer Willy, en hun moeder Conny ...

STEM : Ah, hun moeder was er niet bij?

CLAIRE : Jawel hé, waarom zou die er niet bij zijn?

STEM : Ah ge zegt hun moeder kon ni ...

CLAIRE : Neenee, ik bedoel hun moeder "Conny" was er ook, die heet Conny ...

STEM : Pfff verwarrend, maar oké ...hun moeder was er dus ook?

CLAIRE : Ja, hun moeder Conny Plassen ...

STEM : En dan?

CLAIRE : Hoe bedoelt u?

STEM : Wat heeft dat ermee te maken dat ze niet kon plassen?

CLAIRE : Neenee, die heet zo, “Conny Plassen” is haar naam ...

STEM : Pfff bon, jullie kwamen dus als laatste aan boord, en hoe zou ge de Santa Monica omschrijven?

CLAIRE : Prachtig, maar werkelijk prachtig. Ze spreken dikwijls van een droomschip hé meneer de juge, awel, dat was er één, dat was nu eens écht een droomschip ...

(Het licht dimt in de rechtbank. Het wordt helemaal donker.)

REWIND of een gelijkaardig geluid

(We keren terug naar de boot. Het doek opent, het licht gaat aan en we zien de lege kajuit op de cruiseboot. Er brandt nog geen licht in de kajuit. In de gang brandt wel licht. Willy komt aan in de gang. Hij draagt een reistas en duwt een oude vrouw in een rolstoel. Hij opent de deur met de sleutel en rijdt haar de kajuit binnen. Hij doet het licht aan. De vrouw heeft een deken over haar benen liggen.)

WILLY : Allez, komaan ...

(De vrouw draait zich verbaasd om.)

CONNY : *(schrikt)* Wie zijt gij?

WILLY : *(gaat gehurkt voor de rolstoel zitten.)* Ik ben het hé moederke, uwe zoon, de Willy ...

CONNY : *(kijkt hem drie seconden strak in de ogen.)* Fooraap !

WILLY : Allez, ‘t is al goed moederke ...

(Willy loopt naar de slaapkamer en zet zijn tas er binnen. Hij komt terug de kajuit in. De vrouw in de rolstoel schrikt weer.)

CONNYY : Wie zijt gij?

WILLY : *(zuchtend)* Uwe zoon moederke, de Willy, ‘ k zeg het juist. *(Hij hurkt weer voor de stoel.)* Herkent ge me niet meer?

CONNYY : Foorraap!

WILLY : Allez, stil nu hé ... ‘t is oké ...

CONNYY : Laat me gerust. Ik ga kuisen ...

WILLY : Straks gaan we kuisen moederke, straks ...

(Plots klinkt een stem van uit de gang.)

VANESSA : Willy? *(Een vrouw komt de gang ingewandeld met een trolley. Ze kijkt de kajuit in.)* Aah, hier zijn jullie! *(Ze komt binnen en groet Willy.)* Dag broertje...

WILLY : Dag zusje ...

VANESSA : *(kijkt naar de vrouw in de rolstoel en loopt er naartoe.)* Aha, alles in orde moederke?

CONNYY : *(schrikt.)* Wie zijt gij?

VANESSA : Uw dochter hé moederke, Vanessa ...

CONNYY : Foorwijf!

VANESSA : Ja moederke, ‘t is in orde

CONNYY : Laat me gerust. Ik ga kuisen ...

VANESSA : Allez dan, gaat ge kuisen?

CONNYY : *(bekijkt haar strak.)* Wie zijt gij?

VANESSA : *(staat weer recht en kijkt naar Willy.)* Het wordt wel hoe langer hoe erger hé. Tien keer per dag vragen wie ge zijt, tien keer per dag foorwijf ...

WILLY : En foorraap ...

VANESSA : Ocharme, en dat was dan vroeger zo’n kwiek madammeke. Erg toch hé dat ge zo kunt aftakelen op een paar jaar tijd ...

WILLY : Mja ...

VANESSA : Echt triestig ... maar allez ... hopelijk geniet ze toch wat van de cruise.
(Ze bukt zich opnieuw richting Conny.) Hé ... hopelijk geniet ge wat van de cruise hé moederke ...

CONNYY : Wie zijt gij?

VANESSA : *(zuchtend)* Vanessa, uw dochter ...

CONNYY : *(kijkt haar strak aan.)* Foorwijf ! Laat me gerust. Ik ga kuisen ...

VANESSA : Allez shht, 't is goed ... *(Ze geeft de moeder een stofdoek.)*

(Conny begint vanuit haar rolstoel de stoelen te kuisen. Vanessa loopt met haar trolley naar de voorste slaapkamer. Willy zet zich in de zetel en roept naar haar.)

WILLY : Waar zit uwe vent?

VANESSA : *(roepend vanuit de slaapkamer)* Die was nog wat papieren aan het invullen aan de receptie, maar hij blijft lang achter ... ik zal eens gaan zien waar hij blijft ... misschien vindt hij de kajuit hier niet ...

WILLY : Bwa, hard kunt ge nu niet verloren lopen op deze boot hé

VANESSA : *(komt weer binnengewandeld.)* Mijnen Benny? Die kan alles ... die kan zelfs een gekookt ei doen aanbranden ... den held ... *(Ze loopt richting de gang.)* Ik zal eens gaan zien waar hij zit ... pff venten hé ... en dan zeggen ze iets van vrouwen en oriëntatie ...

WILLY : *(lachend)* Ja zusje ... *(wacht tot Vanessa verdwenen is in de gang. Hij neemt zijn telefoon en vormt een nummer. Hij checkt voor alle zekerheid nog eens dat er zeker niemand in de buurt is.)*

(Conny kijkt wat verdwaasd rond en kuist intussen verder.)

WILLY : Dag scheetje ...

CONNYY : *(imiteert)* Dag scheetje ... prrrrrt... *(ze maakt het geluid van een wind)*

WILLY : Allez shhht 't is goed ... *(in hoorn)* Neenee scheetje, dat was ons moeder ... Zeg ik bel maar snel om te zeggen dat die familievakantie hier toch doorgaat ... Het was afwachten met ons moeder, maar het gaat door, dus we zullen elkaar twee weekjes niet kunnen zien ... Nee scheetje ik vind dat ook erg ...

CONNY : *(herhaalt weer)* Scheetje ... prrrt ...

WILLY : Sssht... nee ik kon er echt niet onderuit, het is misschien ons moeder haar laatste vakantie ... Wablief? Maar ge ging zelf toch ook twee weekjes weg? Ah dat komt toch goed uit dan ... Dan zijn we alletwee tegelijk weg en ongeveer tegelijk terug ... Dan spreken we direct na de vakantie zeker af. *(glimlacht.)* Zeg, en is uwe vent erbij op verlof daar? Haha ja natuurlijk ... dat snap ik wel ... Wablief? Ge zou liever hebben dat ik erbij was ... Ja, dat kan ik me voorstellen ... Ik ook zene ... Ja, ik zie u ook graag hé, dat weet ge toch ...

(Er klinkt gestommel in de gang. Vanessa komt weer aangewandeld.)

Ik moet inleggen, ze zijn daar terug ... Geniet van uw verlof en tot binnen twee weekjes ... dadaaa ... dag scheetje *(maakt het geluid van een kus)* kus kus kus ...

CONNY : *(imiteert weer)* Dag scheetje ... prrrrrrrt *(imiteert weer het geluid van een wind, gevolgd door het geluid van de kusjes)*

VANESSA : *(komt weer binnen en kijkt verbaasd naar de moeder.)* Oei, wat krijgt ze nu?

WILLY : Ja ze is weer in de war, niet op letten ...

(Intussen komt ook Benny aangelopen in de gang. Hij komt de kajuit binnen met een reistas.)

VANESSA : Dek B, Gang 2, Kajuit 12, hoe moeilijk kan het zijn ...

BENNY : Ja schat, ik vond het niet direct ... voor dat eventjes dat ik te laat ben ...

VANESSA : Gij zijt altijd te laat, gij waart al te laat op uw geboorte gij ...

BENNY : Jaja, 't is al goed ... *(Hij groet Willy.)* Dag Willy ...

WILLY : Schoonbroertje ...

BENNY : Voilà, we zijn er ... *(Hij wrijft over zijn maag.)* En dat werd tijd, want ik heb stilaan een hongertje ... *(Hij kijkt naar Vanessa.)* Hebt gij geen knabbeltje bij?

(Vanessa loopt naar haar tas. Ze haalt er een komkommer uit. Benny bekijkt

hem en pakt hem vast.)

BENNY : Zeg schat, wat is dat? Vanmorgen bij het ontbijt lag er een krop sla op mijn bord. Ik vroeg onderweg in de auto of ge iets bij had om te eten, en ge geeft me een wortel. Nu zeg ik dat ik een hongertje heb, en ge geeft me een komkommer. ... Kunt ge dat misschien eens uitleggen?

VANESSA : Zolang gij overal gaat wippen zoals een konijn, krijgt ge van mij eten zoals een konijn ...

BENNY : Schat, ik heb het al duizend keer gezegd, dat stelde niks voor ...

VANESSA : Doe het dan niet hé ... Allez, zet uw valies in de slaapkamer! *(ze wijst naar de slaapkamer)*

(Benny zet boos zijn valies in de slaapkamer. Vanessa kijkt naar Willy.)

WILLY : Oei, stront aan de knikker?

VANESSA : Venten hé ... te veel zuipen en dan aanpappen met de eerste de beste lellebel ...

WILLY : Hey, "venten", niet alle venten doen dat hé ...

VANESSA : Neenee gij niet broertje, dat weet ik ook wel, gij zou dat nooit doen zoiets ...

WILLY : Aah ... *(Hij kijkt wat onwennig.)*

VANESSA : Maar mijnen Benny ...

WILLY : Benny? Allez zusje, Benny toch niet ...

VANESSA : Ja, dat zegt dus iedereen hé ... Benny toch niet, awel wél dus!

WILLY : En hoe weet ge dat? Hebt ge hem betrappt of zo?

VANESSA : Haha, betrappt? Hij stuurde de dag erna een sms naar haar dat het tof was en dat hij ze al miste ...

WILLY : Oei, en die sms hebt gij onderschept of wat?

VANESSA : Onderschept? Mijne slimme heeft die sms per ongeluk naar mij gestuurd in plaats van naar haar ...

WILLY : *(lacht)* Haha, allez het is eigenlijk niet om te lachen, maar da's nu inderdaad niet heel slim ...

VANESSA : Niet heel slim noemt gij dat ...

WILLY : Haha ja zusje, ge hebt uwe vent ook niet van 't bovenste schap gekozen hé ...
 't was niet het scherpste potlood in de doos!

VANESSA : Haha nee ... niet al te veel hersencellen.

WILLY : Haha, hij heeft ze misschien wel, maar dan werken ze toch in shiften ...

VANESSA : (*lachend*) Soit, ander onderwerp ... We zijn hier voor plezantere dingen
 ... de cruise ...

BENNY : (*komt terug binnen. Hij kijkt op zijn horloge.*) Hugo en zijn vrouw mogen
 zich haasten ... straks vertrekt de boot zonder hen.

WILLY : Zeg, en Hugo, da's uw baas?

BENNY : Ja ... al drie jaar ... maar 't is de eerste keer dat we samen op verlof gaan ...

WILLY : Allez, op cruise met uw baas ...

BENNY : Tja ... we doen mee met de tombola op het jaarlijks bedrijfsfeest, en pats, we
 winnen een cruise ...

WILLY : Chance ... en tof dat wij ook mee mochten ...

BENNY : Ja het was voor zes personen, dus het was sowieso ik en ons Vanessa, en
 Hugo en zijn vrouw, en dan hadden we nog twee tickets over, dus we dachten,
 het zou tof zijn als gij en ons moeder ook mee konden ... 't Is misschien haar
 laatste vakantie hé ...

WILLY : Laat ons hopen van niet hé ... Allez ... spannend ... met de baas op cruise
 voor de eerste keer ...

VANESSA : (*droog*) En hopelijk ook voor de laatste ...

WILLY : Oei ...

BENNY : Ja, ons Vanessa en Hugo zijn niet direct de beste vrienden ...

VANESSA : Da's nog heel zacht uitgedrukt ...

WILLY : Oei, is 't zo erg?

VANESSA : Erg? Bâh! Twee keer gezien ... twee keer te veel ... zo een vulgaire figuur
 ... seksistische opmerkingen, de éne slechte mop na de andere ... en er zelf
 nog het hardst mee lachen ook ... triestige vent ... "meneer" Hugo ...

BENNY : Allez schat overdrijf zo niet, dat valt nog wel mee ... Straks heeft onze Willy
 er al geen goesting meer in ...

VANESSA : Terecht ...

BENNY : Het zal wel meevallen en Hugo zijn vrouw is erbij nu hé, dan is hij misschien wat kalmer... Komt wel goed ... *(verdwijnt weer in de voorste slaapkamer.)*

WILLY : En Hugo zijn vrouw, is dat een toffe?

VANESSA : Geen flauw idee, die heb ik nog nooit gezien ... ik heb zelfs geen idee hoe ze heet ...

WILLY : Oei, hij is zo een flauwe plezante figuur en haar kent ge van haar noch pluim, en toch samen op cruise vertrekken ... da's ook wel een risico!

VANESSA : Ja sé, Benny en Hugo winnen die cruise met die tombola, dat kunt ge niet laten schieten hé ...

WILLY : Haha, das waar, zélfs niet met "meneer Hugo" ...

VANESSA : Echt, zwijg erover, ik krijg de kriebels als ik er nog maar aan denk, met zijn vettig lachje ...

WILLY : Haha, heeft hij zo'n vettig lachje?

VANESSA : Ja ... zo ... "wheiwheiwhei" ... ik kan het zelfs niet nadoen ...

(Vanuit de gang klinkt plots een heel vettige lach.)

HUGO : Whaaahahaha!

VANESSA : *(droog)* Zo dus ...

HUGO : *(komt de gang in met een koffer. Hij roept nog naar iemand vanachter in de gang.)* Snapt ge? Dus die vent zegt ... hebben jullie geen vaas? Whaaahahaha ... allez goeie reis! *(komt binnen in de kajuit, loopt naar Vanessa, geeft haar een kus en bekijkt ongegeneerd haar boezem.)* Hier sé, Vanessake, "alles bon achter den balkon" whahaha ... de kiekskes zitten al aan den draad zie ik ... *(imiteert een kip)* took tok tok whaaahahaha

VANESSA : *(groen lachend)* Ja 't is al goed ...dag Hugo ... *(kijkt naar Willy.)* Het begint al ...

HUGO : *(stapt naar Willy.)* En gij zijt dan Willy ?

VANESSA : Ja dat is dus onze Willy, mijn broer ...

HUGO : Willy ... nog nooit last gehad dat mensen een condoom over uwe kop willen trekken?

WILLY : Waarom?

HUGO : *(begint te zingen)* Hey you don't be silly, put a condom on your willy ... yeah
yeah, yeah yeah, yeaaaah whaahahaha ... *(Hij slaat veel te hard op de arm van Willy.)*

VANESSA : *(kijkt naar Willy. Droog)* Da's lachen hé ...

(Willy kijkt bedenkelijk. Hugo loopt naar de rolstoel. Hij bukt zich.)

HUGO : *(vriendelijk)* Dag madam, u bent de mama van Vanessa zeker hé?

CONNYS : *(kijkt hem recht in de ogen aan.)* Zeepsmoel!

HUGO : *(kijkt naar Vanessa.)* Oei ... syndroom van La Tourette?

VANESSA : *(droog)* Nee, mensenkennis ...

(Hugo lacht groen.)

Zeg Hugo, is uw vrouw er niet bij?

HUGO : Jawel jawel, die is onderweg, die moest de papieren nog invullen aan de receptie ... Amai dat poppemieke aan de receptie ... *(imiteert borsten)* goeiemiddag samen ... *(doet alsof hij in het meisje haar borsten knijpt)* "pweut pweut" whaaahaha

(Vanessa en Willy kijken bedenkelijk naar mekaar.)

BENNY : *(komt weer binnen vanuit de voorste slaapkamer.)* Hij is aangekomen hoor ik, haha, dag Hugo ...

HUGO : Ah, den Benny ... Benny Hill ... haha ...kent ge die nog? Benny Hill ... met die kletskop erbij ... *(Hij kijkt naar Willy, die inderdaad kalend is)* Zo gelijk gij, maar dan nog kaler, en dan zo van ... *(Hij loopt naar Willy, tikt "Benny-Hill-gewijs" op Willy zijn kop en begint weer luidkeels te lachen.)* Whaaahaaa ... allez weet ge dat niet meer? Met al die knappe wijven ... met zooo een tettencarré ... *(imiteert een grote boezem)* ... goeie reeks ... goeie reeks ... da's toch wel spijtig dat ze dat niet meer uitzenden ...

VANESSA : Dat kunt ge niet geloven ... *(kijkt naar Benny)* Vooruit schat, wijs Hugo